

Eduard Chmelár: PROGRESÍVNI TROLLOVIA V SLUŽBÁCH AMERICKEJ PROPAGANDY. NÁVRH OKUPAČNEJ „DOHODY“ S USA A JEJ PRÁVNA ANALÝZA

- CZ24 News | 18. prosince 2021

SLOVENSKO: Dnes vám porozprávam jeden príbeh, na ktorom sa budete baviť ako na dobrom filme, tak si skočte po pukance a colu a môžeme začať...

Na začiatku tohto príbehu stál jeden mladý nabudený doktorand Katedry masmediálnej komunikácie a reklamy UKF v Nitre Patrik Lenghart, ktorý si založil na facebooku skupinu „Dobre“.

Podľa jeho vlastných slov „spája obyčajných slušných ľudí, ktorí sa nemajú v úmysle hádať a šíriť nenávisť, a preto by ich malo byť počuť“. Ušľachtilý počin – povzdychla si určite nejedna duša, ktorá sa rada skôr dojíma ako premýšľa, kým niekoho z vás to možno zarazilo a pomyslel si: tak moment, ale toto predsa nestačí, z čoho vychádza a na akom princípe sa zakladá ich činnosť?

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

„Princíp je veľmi jednoduchý,“ ochotne vysvetľuje zakladateľ iniciatívy, „administrátori a členovia si posielajú tipy na príspevky, ktoré sa im zdajú nevhodné a nemali by sa viac šíriť“. Vybraný príspevok potom bombardujú svojimi komentármi „dobre“, ktorých môže byť aj niekoľko stoviek. Takéto vysvetlenie možno stačilo fanatickým centristom, ale kriticky uvažujúcemu človeku sa až teraz zapne kontrolka a vyzvedá sa sokratovskou metódou ďalej: „Prosím vás pekne, a kto určuje, ktorý príspevok je nevhodný a ktorý by sa nemal šíriť?“ A tu sa zrazu dozviete prekvapujúcu odpoveď: nepriatelia sú tí, ktorí cítia potrebu proti nám bojovať. „Kým cítia potrebu nás nenávidieť, znamená to, že sme na tom ešte stále dobre,“ uzatvára hrdinský Patrik.

Patrik Lenghart z iniciatívy Dobre, zdroj: FB

Fíha, povedal by si nejeden Slováčisko, keby to už dávno nezabudol, lebo namiesto toho používa štýlovejšie „wow“... Takže ono ide vlastne o istý druh masochistického správania, v ktorom sa progresívny aktivista cíti o to lepšie, o čo viac mu ubližujú. On sa vlastne aj teraz celkom určite niekde vytešuje, že som ho spomenul a cíti sa byť dôležitý. Ale to len na chvíľu, pretože v prvom rade musí predstierať bolestínsku pózu. „Naši administrátori sú šikanovaní, sú vystavovaní nenávisti a hnevu nevzdelaných ľudí,“ fňuká zakladateľ iniciatívy, až máte pocit, že potrebuje pomoc. Toto štylizovanie sa do úlohy obete a zároveň neohrozeného hrdinu, ktorý čelí Mordoru, má však jeden sakramentsky nepríjemný háčik – je skrz na skrz falošné.

Možno tomu zakladatelia iniciatívy spočiatku naozaj verili, že zlepšujú svet, ale ich metodika mala už vtedy trhliny, ktorá odsudzovala ich spôsob komunikácie na neúspech. Neujasnili si totiž úvodnú otázku, ktoré príspevky sú nevhodné. Ale možno si ju ujasnili a v tom prípade je pomýlený už samotný zámer.

Lebo do ich nemilosti sa čoskoro dostali nielen skutočne vulgárne osobné útoky, ale aj racionálne príspevky alebo dokonca fundované analýzy, s ktorými jednoducho nesúhlasili.

Čo je však ešte dôležitejšie, ich deklarovaný zámer zoskupenia „slušných ľudí, ktorí nepotrebujú nikoho nechutným spôsobom urážať“ sa už čoskoro vymkol spod kontroly a z iniciatívy dobre **sa vyvinula jedna z najhorších žúmp sociálnych sietí**, ktorá štýlom zväzáckych kampaní z päťdesiatych rokov šikanuje každého, kto sa nezmestil do ich extrémne centristických predstáv.

Komentáre sa už dávno neobmedzujú na slaboduché „dobré“, väčšinou sú k nim pripojené naozaj suterénne urážky a vedomé dehonestovanie ľudskej dôstojnosti spôsobom, s akým sa niekedy nestretnete ani na neonacistických stránkach.

Na špinavé útoky stačia najčastejšie dva impulzy: ak kritizujete Zuzanu Čaputovú alebo ak máte výhrady k zahraničnej politike. A tak je paradoxné, ale nie prekvapujúce, že oveľa častejšie ako nejaký fašistický hulvát sa stáva objektom takýchto štvaní niekto ako ja, kto ich rozčuľuje o to viac, že sa snaží svoje príspevky písať vyargumentovane a kultivovane.

Niektorí autori, ktorí sa stali terčom podobnej kampane, to vzdali a svoj príspevok vymazali alebo zablokovali možnosť diskusie – paradoxne, administrátori skupiny Dobré to považujú za svoj úspech a víťazstvo.

A tak sa dozvedáme, že cieľom takejto aktivity vlastne nie je kultivovať verejnú diskusiu, ale umlčať oponenta.

„Dobré“ nie je argument. Nie je to ani láskavá reakcia zrelého a psychicky vyrovnaného človeka, ale nedospelý atak puberty, ktorý namiesto odpovede odsekne dospelému, aby ho neotravoval.

Administrátori tejto skupiny sa mýlia, keď tvrdia, že oni nebojú, je to ten najagresívnejší spôsob boja charakteristický skôr pre psychotické diktatúry ako vyspelé demokracie, v ktorých sa odlišný názor neberie ako akt nepriateľstva. Len tým najhorším formám fašistického a komunistického teroru nestačilo, aby vás umlčali, oni vás museli ešte aj verejne ponížiť, uštváť a zničiť. Až to prináša takýmto fanatickým skupinkám uspokojenie.

Pritom sa títo (pováčšine mladí) ľudia z týchto kampaní nič nenaučia, nedokážu argumentovať, nevedia odpovedať na prednesené fakty, vedia ich len zahovoriť, zosmiešniť alebo zdiskreditovať. Každý čo i len trochu kompetentný sociológ vám povie, že takéto metódy nevedú ani k uvoľneniu napätia, ani k zlepšeniu atmosféry v spoločnosti a už vôbec nie k posilneniu demokracie.

Včera sa však úroveň týchto štvavých kampaní posunula na novú úroveň. Moju analýzu škandalózneho návrhu Dohody o spolupráci v oblasti obrany medzi SR a USA zaplavili desiatky úplne rovnakých komentárov s totožným textom, z ktorého až mrazí. Okrem rutinného „dobré“ sú totiž jeho úvodné slová doslovným prepisom oficiálnej tlačovej správy Ministerstva obrany SR, ktoré ju zasa prevzalo zo stanoviska Veľvyslanectva USA na Slovensku. Ďalej nasleduje znôška primitívnych osobných invektív na moju adresu, ktoré je pod moju úroveň akýmkoľvek spôsobom komentovať.

To, z čoho mrazí, nie je samotný trápny obsah, ale poznanie, že tieto útoky voči mojej osobe sú organizované a prepožičali sa na ne aj osoby, u ktorých by ste predpokladali aspoň elementárnu mieru profesionality. Urobil som si screenshoty týchto rovnakých textov, ktorých prišlo na moju adresu takmer sto.

Niektoré profily sú vymyslené, ale niektoré mená sú naozaj zaujímavé. Napríklad Miroslav Kocúr, člen Progresívneho Slovenska a bývalý katolícky kňaz, ktorý v PS založil platformu Progresívni veriaci. Len včera na svojej facebookovej stránke moralizoval, že konštruktívny dialóg sa vedie aj tak,

že s niekým nesúhlasíte. No a zhruba o sedem hodín mi poslal toto...

Ďalšou zaujímavou postavou z tejto skupiny je redaktorka politiky z TV JOJ Natália Jabůrková, ktorá si vraj nevie predstaviť zaspávanie bez čítania politických komentárov. Tak dúfam, že mala po návšteve môjho facebookového profilu sladké sny...

Neviem, či je trollovanie oficiálnou politikou slovenských progresívcov, ktorí inak prepadnú hysterickej panike z každej, hoci aj konštruktívnej kritiky (známe bannery „Útočia na nás!!“). Ale viem, že pre stav spoločnosti je mimoriadne znepokojujúce, keď sa začnú objavovať organizované kampane voči niekomu alebo niečomu, čomu tí ľudia buď vôbec nerozumejú alebo to dokonca vôbec nečítali. Keď voláte po kritickom myslení, a pritom vás pristihnú, že preberáte prvoplánovú schému z vládnej propagandy.

Pripomína to kampane proti Charte 77, keď si jej odporcovia vystačili s niekoľkými heslami. Pritom ide o zjavnú manipuláciu, ktorá nemá oporu v realite a odporuje základným faktom.

A tak skôr ako uveríte tomu, že „DCA môže významne zvýšiť úroveň bezpečnosti Slovenska“ (**stavím sa, že väčšina pisateľov tých slaboduchých komentárov ani len netuší, čo je to DCA**), ponúkam vám to, o čo sa iní zatiaľ ani len nepokúsili.

Tu je [kompletný návrh](#) predmetnej dohody:

Obsah:

1. Návrh uznesenia vlády Slovenskej republiky
2. Príloha všeobecná
3. Návrh uznesenia NR SR
4. Doložka vplyvov
5. Doložka prednosti medzinarodnej zmluvy pred zákonmi
6. Vlastný materiál – neštruktúrovaný
7. Vlastný materiál – neštruktúrovaný
8. Obal materiálu
9. Predkladacia správa

[LP_2021_786 Návrh na uzavretie Dohody o spolupráci v oblasti obrany medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Spojených štátov amerických](#)

Tu je moja bezprostredná analýza jej obsahu:

[Návrh Dohody o spolupráci v oblasti obrany medzi SR a USA_analýza_chmelár](#)

A ak s uzavretím tejto dohody nesúhlasíte rovnako ako ja, tu je aj petícia proti rozmiestneniu cudzích vojsk na našom území:

[Nech je Slovensko poslom mieru v srdci Európy](#)

Pretože informovanosť, ktorá vám umožní vytvoriť si kvalifikovaný názor na základe dostupného

poznania, je demokratická disciplína.

AUTOR: Eduard Chmelár

ZDROJ: nitranoviny.sk